

סוף

מאת: דניאל בוצר

פרויקט המחזאים #10

דראפט 3

אלעד, בן 30, לבוש בג'ינס וחולצת טי חלקה יושב על ספסל בפארק. מגיעה מאחוריו יעל 27 בת. היא רואה אותו ומתבוננת בו לרגע ואז מתקדמת לעברו.

יעל: אתה לא יכול לכעוס עליי.

אלעד: אני לא

יעל: באמת שאני לא מבינה למה אחרי כל כך הרבה שנים את עוד מצפה ממני להגיע בזמן.

אלעד: אני לא.

יעל: ואז כל פעם אתה מתאכזב מחדש.

אלעד: אני שמח שבאת.

יעל: אז קום ותן חיבוק {אלעד קם ומחבק אותה} אחחח. אין ספק שאתה החבוקן הכי טוב בעולם.

אלעד: תודה. {ממשיכים להתחבק עוד כמה רגעים} הריח שלך..

יעל: מה אתו?

אלעד: אני אוהב אותו..

יעל: תודה {מתנתקים מהחיבוק ויעל מתיישבת} אין לי הרבה זמן.

אלעד: הוא מחכה לך?

יעל: יש לנו ארוחה ערב אצל ההורים שלו.

אלעד: הם נחמדים?

יעל: ההורים שלו?

אלעד: כן.

יעל: אכפת לך?

אלעד: לא באמת.

יעל: אל למה אתה שואל?

אלעד: סתם, סקרנות.

יעל: אז איך אני יכולה לעזור לך?

אלעד: איזו רשמיות... "איך אני יכולה לעזור לך".

יעל: אמרתי לך שאני ממהרת..

אלעד: או אה...איזה לחץ. חשבתי שתוכלי להקדיש לי כמה דקות אבל כנראה שטעיתי. זהו אה? אני כבר לא מזיז לך.

יעל: אתה מזיז לי אבל זה לא זמן טוב.

אלעד: אז בואי נקבע מתישהו שכן יהיה לך זמן טוב.

יעל: עכשיו אני פה אז בוא נגמור עם זה.

אלעד: נגמור עם זה?

יעל: כן. אמרת שאתה בתל אביב ושאתה רוצה להיפגש אז באתי...אני יודעת מה את הולך להגיד!

אלעד: מה?

יעל: שאתה רוצה שאני אפנה את הדברים שלי מהדירה שלך...בסדר...אני אפנה אותם...אני פשוט בתקופה סופר לחוצה ובדיוק עוברת דירה אז אם אתה יכול להתאפק איתם שבועיים שלוש אני מבטיחה לך שאני אפנה אותם בסדר?

אלעד: האמת שלא בגלל זה רציתי שנפגש

יעל: אז למה?

אלעד: דברתי עם אימא שלך השבוע.

יעל: מה? למה?

אלעד: אסור לי? התגעגעתי אליה.

יעל: יופי.

אלעד: היא סיפרה לי שאת מתחתנת עם הבחור הזה?

יעל: אני אהרוג אותה.

אלעד: אז זה נכון.

יעל: ואם כן...אז מה?

אלעד: מה ההורים שלך אומרים על זה?

יעל: ההורים שלי?

אלעד: כן. זה נראה להם הגיוני את מתחנת עם מישהו שאת מכירה 4 חודשים?

יעל: אם אני מאושרת אז הם מאושרים.

אלעד: לא נראה לי

יעל: לא?

אלעד: תקשיבי יעלי, הוכחת לי את הנקודה, בסדר? אפשר להפסיק עכשיו עם השטות הזאת?

יעל: על מה אתה מדבר?

אלעד: הרי ברור למה את עושה את זה.

יעל: אה כן? למה?

אלעד: אני לא מבין אותך. באימא שלי שאני לא מבין אותך. הוא בכלל יודע עלינו?

יעל: מה יש לו לדעת?

אלעד: שהוא סתם ריבאונד בשביל לנקום בי!

יעל: הוא ממש לא ריבאונד.

אלעד: אל תהרסי את הקשר שלנו בשביל להיות צודקת.

יעל: אנחנו לא ביחד כבר חצי שנה.

אלעד: בסדר יעל, זאת לא פעם ראשונה שאנחנו עושים הפסקה.

יעל: זאת ממש לא הפסקה.

אלעד: אז הנה. הוכחת לי שטעית. עכשיו את חייבת לעצור את הטירוף הזה לפני שיהיה מאוחר

יעל: אני לא עוצרת שום דבר. {קמה והולכת}

אלעד: אז למה באת לפה? {עוצרת}

יעל: כי ביקשת.

אלעד: נו באמת. את באת לפה בשביל לשמוע אותי אומר לך שאת צודקת. אז הנה אני אומר לך. את צודקת, אני אוהב אותך. עשיתי טעות, אולי באמת ראיתי אותך כמובן מאליו בסדר? הנקודה הוכחה. עכשיו אני מבין שאני אוהב אותך.

{מתקרב אליה ומחזיק לה את היד}

יעל: אבל אני כבר לא אוהבת אותך. **{מנתקת את היד ממנו}**

אלעד: אם לא היית אוהבת אותי לא היית באה. באת בשביל שאני אחזיר אותך. הרי מי הוא? איזה אדיוט. את בכלל מכירה אותו? זה חוסר אחריות. את רצית להוכיח לי נקודה ולקחת את זה טיפה רחוק מידי. לא חבל להרוס את הקשר שלנו בשביל להיות צודקת?

יעל: הקשר שלנו הרוס כבר ממש. אתה בגדת לי אלעד.

אלעד: אבל אני מסביר לך שהייתי אדיוט. כבר אמרתי לך שאת צודקת. מה עוד את רוצה, אלוהים? את רוצה שאני אתחנן? הנה בסדר? **{יורד על הברכיים}** בבקשה יעלי, אל תלכי טוב? בבקשה בבקשה. בסדר? זה מה שאת רוצה? **{ אלעד מייבב כמו כלבלב. שניהם צוחקים קלות}**

יעל: אתה אדיוט, אתה יודע? **{דוחפת אותו מהברכיים והוא נופל לרצפה}**

אלעד: כן. אני יודע. אבל בגלל זה את אוהבת אותי לא?

יעל: ממש לא.

אלעד: אז בשביל מה באת לפגוש אותי?

יעל: חשבתי שאולי תיתן לי את ברכתך. שתגידי לי שאתה שמח בשבילי.

אלעד: שמח בשבילך? את הולכת לחיות עם מישהו שאת אפילו לא מכירה רק בגלל שאת כועסת עליי. לא עדיף לך פשוט לסלוח לי? אם את רוצה אני אפילו מוכן שנתחתן, בסדר?

יעל: אתה פשוט בלתי יאומן. היית צריך שמישהו אחר יציע לי נישואים בשביל להבין שאתה רוצה להתחתן איתי?

אלעד: ואם כן? אז מה? זה משנה משהו? זה משנה את האהבה שלך אליי? את האהבה שלי אלייך?

יעל: כן. זה משנה.

אלעד: זה לא משנה.

יעל: אלעד. סורי, מאוחר מידי.

אלעד: את אשכרה הולכת לעשות את זה!

יעל: נפרדנו, פגשתי בחור נהדר, שאוהב אותי, שמעריך אותי ורוצה לחיות איתי. אולי אני מכירה אותו 4 חודשים אבל הוא גורם לי להרגיש הרבה יותר טוב ממה שאתה גרמת לי להרגיש חמש שנים בסדר?

אלעד: שיהיה לך ברור שאני לא אחכה לך. בוקר אחד את תתעוררי ותגלי שאת חיה עם בן אדם שאת לא אוהבת רק בגלל שניסית ללמד אותי לקח ואני כבר אהיה במקום אחר. את שומעת יעל, זאת ההזדמנות שלך. אם את לא באה איתי היום זאת הפעם אחרונה שתראי אותי.

יעל: אז חבל מאוד כי אתה חשוב לי.

אלעד: ככה לא מתנהגים למישהו שחשוב לך.

יעל: לא הייתי רוצה שתעלם לי מהחיים אבל כנראה שאנחנו לא צריכים להיות זוג.

אלעד: המשפחה שלך אוהבת אותי, את אוהבת אותי. אני מבין שטעיתי ומבקש סליחה. למה את עקשנית?

יעל: אני לא עקשנית. אני לא רוצה לחזור אלייך.

אלעד: בגלל איזה שחקן תל אביבי מסריח שתוכלי לחיות אתו בעוני לנצח. הסתכלתי עליו בפייס בוק, ראיתי איך הוא נראה. בינינו יעלי, קצת מעליב שאחריי את הולכת עם בחור קירח לבנבן. שנינו יודעים שהוא ממש לא הטיפוס שלך. את יכולה הרבה להשיג הרבה יותר מזה.

יעל: כמוך למשל?

אלעד: למשל.

יעל: הוא מתייחס אליי יפה ואתה יודע מה עוד? הוא לפחות לא בוגד בי.

אלעד: את נשמעת כמו ילדה בת 16 שמתאהבת בפעם הראשונה בחיים שלה. זה האגו שלך מדבר. זה הכל. את פשוט לא יכולה להודות שנשחפת קצת עם העונש הזה יותר מידי.

יעל: הוא עושה לי טוב.

אלעד: אבל יעל, נשמה. בהתחלה תמיד טוב. ככה זה ההתחלות. עוד לא מכירים, מגלים כל יום משהו חדש, זה מרגש, זה מסעיר אבל אז זה נגמר, ואז נכנסת השגרה ומתחילים החיים ורק אז מתחילים להכיר את הדפוסים האמתיים של אותו בן אדם רק אז לומדים להכיר באמת. את עוד לא שם. תאמיני לי שאני אומר לך את זה כי אכפת לי ממך. אפילו אם לא תחזרי להיות איתי אל תתחתי אתו. לא כל כך מהר. תני לעצמך להכיר אותו קצת לפני שיהיה מאחור מידי. באמת יעלי, את מפתיעה אותי. תחשבי בהגיון. לזמן יש משמעות. אנחנו מכירים כמה? כבר 8 שנים? ראיתי אותך בכל המצבים, את

ראית אותי. עברנו הרבה דברים ביחד. בכינו יחד, צחקנו יחד, צברנו חוויות, התבגרנו יחד. מה כבר עשית אתו? אתם אפילו לא גרים ביחד.

יעל: אנחנו מחפשים דירה.

אלעד: את יודעת איך הוא יטפל בך אם תהיי חולה?

יעל: לא.

אלעד: רבתם פעם, באמת? את יודעת איך הוא יתנהג אם תריבו?

יעל: לא.

אלעד: בינינו, מה את בכלל יודעת עליו? אני מתערב אתך שאת אפילו לא יודעת מה הצבע האהוב עליו. את יודעת? תהיי כנה!

יעל: לא. אני לא יודעת.

אלעד: אז מאיפה את יודעת שהוא לא יבגוד בך?

יעל: הוא לא הטיפוס.

אלעד: 5 שנים חשבת שגם אני לא הטיפוס. למה את מענישה את עצמך בגלל עקשנות? את מבשלת לעצמך דייסה שלא תוכלי לאכול אחר כך. תאמיני לי, מאהבה אני אומר לך.

יעל: אני לא רוצה.

אלעד: אני מכיר אותך מאמי, את בן אדם טוב מידי. את לא רוצה לפגוע בו, אני מבין. אבל הוא יתמודד. אל תהרסי לעצמך את החיים בגלל חוסר נעימות. אנחנו נועדנו להיות יחד. אני יודע את זה ואת יודעת את זה. בואי, תתקשרי אליו. תגידי לו שטעית ושאת מצטערת. תסיימי את הסאגה הזאת ותחזרי הביתה. חצי מהדברים שלך עוד אצלי. לא נגעת בכלום. עומדים מחכים לך.

יעל: אני לא נפרדת ממנו

אלעד: הוא יתמודד, תאמיני לי. רק שבוע שעבר הוא הציע לך, אפשר עוד לבטל.

יעל: אם היית אוהב אותי באמת היית מאושר בשבילי.

אלעד: כי אני אוהב אותך באמת אני מוכן לשפיל את עצמי ככה.

יעל: אתה יודע מה הטבעת הזאת אומרת?

אלעד: מה?

יעל: שאיחרת את המועד.

אלעד: תראי לי

יעל: מה?

אלעד: את הטבעת {מראה לו} זה הכל? היהלום הפצפוני הזה? אני אקנה לך טבעת הרבה יותר יפה.

יעל: לך תזדיין. {צוחקים}

אלעד: מותק.

יעל: זה לא מצחיק.

אלעד: זה קצת מצחיק. לא דובי קטן?

יעל: לא..

אלעד: אפשר להיות חוצפן לרגע?

יעל: מה?

אלעד: אפשר עוד חיבוק?

יעל: ממש לא

אלעד: חיבוק קטן?

יעל: אדיוט {מתחבקים}

אלעד: {תוך כדאי החיבוק} הבן אדם הזה, מגיע לו להתחתן עם מישהי שאוהבת אותו באמת. את צריכה לשחרר אותו וכמה שיותר מוקדם יותר טוב. את לא אוהבת אותו באמת... את בקושי מכירה אותו. אם את לא מוכנה לבטל את החתונה הזאת בשביל להציל את עצמך לפחות תצילי אותו.

יעל: ממה אני אציל אותו?

אלעד: את מתחנת אתו מאנוכיות גמורה. את חסרת אחריות, את דופקת לבן אדם הזה את החיים רק בשביל להוכיח לי? ביקר לי, אני מרחם עליו. הבחור המסכן הזה בטוח שאת אוהבת אותו. את מתחנת אתו בשביל להוכיח לעצמך שאת לא צריכה אותי אבל את יודעת שאת צריכה אותי... בדיוק כמו שאני צריך אותך. {יעל בוכה} מה קרה יעלי? למה את בוכה עכשיו?

יעל: אני לא יודעת מה לעשות!

אלעד: אמרתי לך כבר. תתקשרי אליו, תגידי לו את האמת.

יעל: מה האמת?

אלעד: שאת טעית ושאת אוהבת אותי.

יעל: אני בהריון.

אלעד: מה אמרת?

יעל: שאני בהריון.

אלעד: ממנו?

יעל: אז ממי?

אלעד: {פאזזה. מתרחק ממנה} איזה מטומטם אני... עכשיו אני מבין הכל. עכשיו אני מבין למה את כל כך ממחרת להתחתן אתו וזה מכל הסיבות הכי הלא נכונות.

יעל: אני לא מתחתנת אתו בגלל זה. אם לא היינו מתחתנים עכשיו היינו מתחתנים עוד חצי שנה, שנה אבל היינו מתחתנים.

אלעד: זה שקר מאוד יפה שאת מספרת לעצמך. איזה חודש את? יעל: שני.

אלעד: נו, אז הכל בסדר!

יעל: איך הכל בסדר בדיוק?

אלעד: מאמי. כל יום עושים הפלות.. נלך, נקבע תור לגניקולוג ונעשה הפלה. הכל סבבה. את לא צריכה להתחתן עם מישהו כי נכנסת להריון. גם אנחנו נכנסו להריון ועשינו הפלה נכון? לא התחתנו.

יעל: אני לא רוצה לעשות הפלה.

אלעד: את בת 26 יעל. פאקינג 26. רק סיימת את הלימודים עכשיו. מה את צריכה תינוק עכשיו? את לא רוצה לפתח קריירה? יש לך מושג כמה בודדה תהיי? אף אחת מהחברות שלך אפילו לא נשואה ואת רוצה להביא לי תינוקות עכשיו? את רוצה לשבת בבית ולהניק בזמן שכולם יוצאים לבלות? שתדעי לך שרק עכשיו אני מבין איזה זבל של בן אדם הוא.

יעל: הוא ממש לא זבל של בן אדם.

אלעד: הוא כן. הוא הכניס אותך להריון והוא מצפה ממך לשבת בבית ולגדל את הילדים בזמן שהוא מפתח את עצמו. תגידי לי רגע, חשבת בכלל איך השחקן הזה יאכיל את התינוק שלכם? בכלל חשבת אם מלצרית בת 26 ושחקן יכולים לדאוג לילד...ההחלטה הזאת היא חסרת אחריות...הוא יהיה ילד מסכן ועני. את יודעת מה אני חושב? אני חושב שרק בגלל זה הוא הציע לך להתחתן בכלל. כי הוא יודע שזה יצא לו הרבה יותר זול ממצונות.

יעל: ממש לא. כשאמרתי לו שאני בהריון אתה יודע מה הוא אמר? הוא אמר לי שזאת החלטה שלי ושאם אני רוצה להפיל זה בסדר גמור מבחינתו כי הוא כבר יודע שהוא רוצה לחיות איתי כל החיים והוא יודע שאני צעירה ושאין לו בעיה לחכות כשאני אהיה מוכנה להיות אימא. אני זאת שאמרה לו שאני רוצה לשמור את התינוק בגלל איך שהוא הגיב. כשבאתי לספר לו, פחדתי, פחדתי

שהוא יכעס עליי שנכנסתי להריון וששכחתי לקחת גלולות אבל הוא הגיב בכזאת התרגשות וידעתי שהוא אוהב אותי באמת. אתה יודע למה חשבתי שהוא יכעס עליי?

אלעד: למה?

יעל: כי ככה אתה הייתה מגיב אם הייתי אומרת לך שנכנסתי להריון. כמו אז שנכנסתי להריון ולא דיברת איתי שבועיים והלכתי לבד לעשות את ההפלה. הוא הגיב כל כך שונה ממך וזה מה שגרם לי להבין שאני אוהבת אותו הרבה יותר ממה שאהבתי אותך אי פעם. {פאזזה. אלעד משתתק. מחוויר ואז מכסה את פניו ומתחיל לייבב. יעל המומה ולא מגיבה. היא לא יודעת כל כך מה לעשות}. אתה יודע משהו?

אלעד: מה?

יעל: אני חושבת שזאת פעם ראשונה שאני רואה אותך בוכה.

אלעד: יופי. {יעל מסתכלת מסביב לראות שנשים לא בוהים בהם. היא מתיישבת לידו ומניחה עליו בהססנות את היד. היא מלטפת לו את הגב. מחפשת את המילים}

יעל: אלעדי, מותק. אל תבכה. אל תעשה לי את זה. את גבר, אתה לא צריך לבכות.

אלעד: איזה גבר, אני גבר? אני אפס. אני חרא. שיאוו...אני לא מאמין איזה אפס אני...

יעל: אתה באמת אחלה בחור אלעד.

אלעד: הפסדתי את הדבר הכי טוב שהיה לי בחיים...ורק רציתי לעשות....לא ראיתי, את מבינה...לא ראיתי...ועכשיו תראי אותי....אפס....בוכה כמו איזה אלד {ילד}...איה איה איה...אי....אי...אי.

יעל: לא...אתה ממש לא אפס...זה בסדר אלעד...כולם טועים. כאילו, תראה אותך. אתה אחד החתיכים. בנות מתות להיות אתך. ואתה רגיש וחמוד. אתה הולך לזיין כמו חמור עכשיו, תאמין לי.

אלעד: לא רוצה לזיין, אני רוצה אותך. {פורץ בבכי}

יעל: אני מבינה איך אתה מרגיש אבל תסמוך עליי...באמת. בקרוב מאוד תהיה לך חברה חדשה, יפה כזאת, ותאהב אותה. הרי מי לא תרצה אותך? אתה אוצר.

אלעד: אם אני אוצר אז למה את מוותרת עליי, אה? אין לך מה להגיד אה? אז כנראה שאני לא כזה אוצר!

יעל: לא בשבילי אבל בשביל מישהי אחרת בטוח.

אלעד: {מסתכל לה בעיניים} אבל אני רוצה אותך...אותך, את מבינה?
יעל: אני מצטערת אלעד...באמת שאני מצטערת. {אלעד מסתכל עליה וברגע
של החלטה הוא מתנפל עליה ומנסה לנשק אותה בכוח. היא מנסה לעצור
אותו} אלעד די, די. אני לא רוצה...נו מספיק {נותנת לו סטירה. הוא עוצר. היא
הודפת אותו ממנה. היא נעמדת והוא נשאר יושב על הספסל. הם מסתכלים
אחד על השנייה לרגע ואז היא מסדרת את הבגדים והולכת. אלעד נשאר
לשבת על הספסל. מתחיל השיר this is the first day of my life אלעד
מסתכל לאופק ולוקח נשימה עמוקה. נראה שהוא חש הקלה. בלאק}

סוף